

NEDJELJNA ČITANJA: Izl 3,1-8a.13-15; Ps 103,1-4.6-8.11; 1Kor 10,1-6.10-12; Lk 13,1-9

Današnji evanđeoski odlomak stavlja nam pred oči svu tegobnost ljudskoga života koja počesto prelazi u tragičnost. A kako je nama ljudima skriven smisao tragedija koje nas prate ili se događaju oko nas, sve skupa nas nemalo zbunjuje. Na isti način su bili zbunjeni i preneraženi Židovi koji su nazočili jednom takvom nemilom i krvavom događaju u Jeruzalemu. Naime, rimski su vojnici, po Pilatovu nalogu, brutalno ubili neke Galilejce koji su došli u Jeruzalem prinijeti žrtve Bogu u Hramu. Po svoj prilici nije bilo čovjeka koji se nije upitao zašto se takva nesreća dogodila ljudima koji su došli častiti Boga prinosom svojih žrtava. Ovakvo postavljeno tjeskobno pitanje nije moglo ostati kao prigovor Bogu, jer nijedan pobožni Židov nije dvojio oko Božje dobrote i skrbi za svoj narod. No ako Bog nije bio uzrok te tragedije, onda je njezin uzrok morao biti u čovjeku, pa i kad drugima nije bio vidljiv ili očit. Uvriježeno mišljenje i stav svih nazočnih je bio takvo da su držali stradale nesretnike grješnicima koje je Bog kaznio poradi nekog počinjenog skrivenog grijeha, te je stoga Gospodin Isus osjetio da ih treba razuvjeriti i ukazati im na nešto mnogo važnije. Isti Gospodinov poučak vrijedi i danas kad za mnoge nesreće i tragedije okružujemo sve oko sebe, a nismo u stanju otkriti koliko je Bog strpljiv prema nama, te koliko smo mi zlorabili njegovo strpljenje. Gdje bi nam bio kraj, i kao pojedincima, obiteljima i društvu, kad bismo stalno davali plodove koje Bog u nama potiče, kad bismo se popravljali i bili kvalitetniji ljudi? Kad iskreno stanemo pred Boga, spoznat ćemo kako je velik i dobar, te koliko smo mi sami imali duhovnih propusta, koliko smo sebi otežavali rast i onemogućivali plodnost, dok se on mučio oko nas i slao nam poticaje svoga Duha, pa čak i svoga Sina. U korizmenom vremenu Gospodin nas poziva da otvorimo oči za Božju strpljivost i za znakove koje nam daje za naše duhovno dobro. Dopustimo mu da se potruži oko nas, te se i sami potrudimo oko sebe i donesimo plodove obraćenja koje nas vodi spasenju i životu vječnome. (pripremio: Frano Bijelić, bogoslov)